

Forsvarsvæsen, som henligger uden nogen endelig Ordning, og uden at det er i en Form, som er færdig, og dette er, mener jeg, det utilbørligste af alt. Baade de, der tro, at vi kunne bygge et Militærvæsen, der kan være et virkeligt Værn for Landet og en virkelig Betyrrelse for Nationen, og de, der have en ganske anden Opfattelse af Militærvæsenets Betydning, maa hver fra sit Synspunkt ønske og begære, at vi faa en Løsning af dette Spørgsmaal, og være enig med mig i, at det er utilbørligt, at denne Sag stedse forhales yderligere og yderligere.

Martin Madsen Halsted: Det er meddelt mig, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), har, medens jeg et Øjeblik var ude, fundet Anledning til at rette et Overfald paa mig, gaaende ud paa, at man ikke ser noget til mig i Betænkningen. For det første skylder jeg ikke det ærede Medlem noget som helst Regnskab derfor, det angaar ikke ham, det bliver en Sag mellem mine Partifæller og mig. Han synes i for stærk en Grad at mindes sin gamle Gerning som Skolemester, da han skulde korrekse hele Klassen. I dette Tilfælde maa jeg bede mig fritagen for, at han anvender den Optræden overfor mig.

Det næste, jeg skal sige hertil, er, at det kan for udenforstaaende forstaaes saaledes, som om jeg forsømt mit Arbejde i Udvalget. Mod en saadan Forstaaelse vil jeg paa det mest energiske protestere. Det er ikke noget nyt, at det ærede Medlem har været misfornøjet med, at jeg ikke har fundet Anledning til at tage Særstilling her og der, men jeg kan kun sige, at naar jeg finder de forskellige Poster tilfredsstillende og de forskellige Opgaver og Formaal fyldestgjorte, ser jeg ikke nogen Grund til af Hensyn til, hvad der kan være Socialdemokratiet behageligt, at tage en Særstilling, der kunde have mere eller mindre Betydning — her vilde den ikke kunne faa nogen afgørende Betydning. Jeg ser ikke nogen Grund til at forlænge Forhandlingen ved at udvikle, at jeg er enig med Ordføreren. At det ærede Medlem har en anden Opfattelse paa en hel Del Punkter, hvad Snakkesalighed angaar, bliver hans og hans Partifællers Sag.

Jeg afviser saavel angivne Forsømtelser i Udvalget som det ærede Medlems Indblanding i min Stilling overfor Finansloven. Jeg tror desuden, at det ærede Medlem kan have mere end tilstrækkeligt med at ordne Forholdene indenfor sit

Parti, han behøver ikke at gøre sig nogen Ulejlighed med at ordne Forholdene indenfor mit.

N. Neergaard: Naar jeg har deltaget i at stille det Ændringsforslag, der gaar ud paa at stryge den bekendte Anmærkning, som det nu foreslaas at forny for 3 Aar, er det i Henhold til de Betragtninger, jeg gjorde gældende, da Sagen første Gang forelaa. Jeg indrømmer, at Anmærkningen er benyttet fuldkommen loyalt, og at den politisk set i de Aar, den har bestaaet, ingen Fortræd har gjort. Jeg kan ganske vist heller ikke se, at den har gjort nogen Gavn, men dette, at Anmærkningen er bleven benyttet loyalt, og at der ikke er sket nogen Skade, svækker ikke de Betragtninger, jeg i sin Tid gjorde gældende overfor den.

Som det maaske vil erindres, og som det kan ses af Tidenden, udtalte jeg udtrykkelig, at der i min Stilling til Anmærkningen ikke laa nogen Mistillid til den højtærede Minister. Jeg udtalte da som nu, at jeg er fuldt overbevist om, at han vilde benytte den fuldkommen loyalt, og det kan altsaa ikke overraske mig eller forandre min Stilling, at dette er sket, saaledes som jeg ventede det. Men de principielle Indvendinger, som jeg den Gang gjorde, forekomme mig vedblivende at staa fast. De ere særlig 3, at det er en principiel Forringelse af Tingets Bevillingsmyndighed, og det navnlig i Betragtning af, at Anmærkningen angik en Konto, der rummer et af de vigtigste politiske Stridsspørgsmaal, som endnu ikke er løst, nemlig Kontoen for Fæstnings- og Bygningsvæsenet, til og fra hvilken der altsaa kunde flyttes, hvad der kunde medføre Fare, naar Administrationen kom i en Ministers Hænder, der ikke paa dette Punkt var i fuld Overensstemmelse med dette Ting, og endelig for det 3die, at det vilde være meget vanskeligt, naar Erfaringen maatte vise, at Anmærkningen var uheldig, at faa den ud. Disse 3 Betragtninger gælde for mig i Dag som da, og jeg maa derfor fastholde min Modstand mod Anmærkningen uden dog at behøve at komme nærmere ind paa Sagen, idet jeg den Gang saa udførlig motiverede alle disse Punkter.

Jeg skal i Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) fremkom med, sige, at jeg endnu har det Haab, at den Forventning, jeg udtalte ved 1ste Behandling, maa slaa til. Det, jeg sagde, var at jeg antog, jeg ikke